

Шрамко Денис Максимович
курсант факультету підготовки фахівців
для підрозділів досудового розслідування

науковий керівник:

Тінін Дмитро Геннадійович
викладач кафедри
тактико-спеціальної підготовки
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

ОСОБЛИВОСТІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ІНТЕРВ'Ю З ДИТИНОЮ ДЛЯ ВИЯВЛЕННЯ НАСЛІДКІВ НАСИЛЬСТВА

Захист дітей від насильства, попередження злочинів проти них є соціально-значущим та актуальним питанням, вирішення якого носить міждисциплінарний характер.

Що ж саме означає поняття насильство. Різні джерела охарактеризовують це поняття по-різному, але найпопулярнішим є таке: «Насильство – застосування силових методів, або психологічного тиску за допомогою погроз, свідомо спрямованих на слабких або тих, хто не може чинити опір. Тобто, будь-яке застосування сили щодо беззахисних.» [1]

На сьогоднішній день дитина може зіткнутися з насильницькими діями в будь-який час і в будь-якому місці: у школі, на вулиці. Навіть в родині дитина може не відчувати себе в безпеці, незважаючи на те, що даний соціальний інститут покликаний забезпечувати безпеку, що є необхідним фактором для нормального розвитку дитини.

На жаль, дуже багато випадків прояву застосування насильства щодо дитини їх батьками або родичами. Тому не дарма було створено такий соціально-правовий інститут як ювенальна превенція. Саме поняття ювенальної превенції (далі-превенція) означає врегульовану нормами права комплексну систему соціальних, економічних, виховних, психологічних і правових заходів впливу певного кола уповноважених суб'єктів на суспільство, сім'ю, окремих фізичних і юридичних осіб із метою усунення факторів, що детермінують девіантну поведінку дітей у будь-яких її негативних проявах[2].

Дуже багато дорослих, які підверглися насильству, стають дуже замкнутими та не надто схильними до розмов. А як почувається дитина, яка в своєму малому віці зазнала морального або фізичного насильства. Наприклад, від чужої людини, а тим більше, від людини, яку вона вважала близькою? Тому, аби здійснювати основне завдання превенції, а саме попередження та припинення випадків сімейного насильства, потрібно проводити так зване «інтерв'ю» з дитиною та профілактичні бесіди з її

батьками.

На нашу думку, для проведення інтерв'ю з дитиною, задля виявлення наслідків насильства, потрібно брати таку особу, яка знає як правильно підібрати підхід до дитини, зможе створити для дитини комфортні умови для спілкування, аби постраждала змогла повністю довіряти цій особі. Також потрібно розуміти, що після такого шоку дитина буде всіх і всього боятися та їй буде досить важко довіритися дорослому, а особливо ще й сторонній людині.

Звісно, у такому спілкуванні є дуже багато особливостей, яких потрібно дотримуватись. По-перше, на нашу думку, не потрібно відразу «завалювати» дитину питаннями про те, що трапилось із нею, як і хто це з нею зробив. Можна спочатку в грайливій формі привернути увагу дитини до себе, показати їй, що ти не ворог, у тебе немає на меті зробити їй боляче. Усю розмову потрібно вести спокійним голосом, не кричати та, основне, не сварити дитину за її дії. Тобто, потрібно встановити довірливі стосунки між дитиною та дорослим. Багато дітей не можуть розповісти дорослим про те, що сталося, оскільки боятися, що вони їм не повірять. Причина цих страхів криється в тому, що кривдник / агресор, як правило, авторитетніша та сильніша особистість, аніж постраждала дитина.

Другим етапом потрібно проявити до дитини співчуття, адже потрібно дати дитині відчуття того, що її чують та співчують їй. Далі слід поцікавитись у дитини про її самопочуття, можливо її, наразі, щось турбує та вона потребує допомоги з боку дорослих. Найчастіше, опісля таких діянь дитина може бути деякий час закритою, можливі навіть нічні кошмари.

Також, потрібно ще зазначити, чого слід уникати під час розмови з дитиною-жертвою чи свідком. Не варто відволікатися у процесі розмови з дитиною, адже так вона просто відчує себе непотрібною і зовсім закрийється в собі.

Не слід наполягати, щоб дитина розповіла правду з усіма подробицями, примушувати відповідати на поставлені питання, а особливо не потрібно засуджувати дитину за її відповіді, навіть якщо ви знаєте, що це – неправда [3].

Як висновок, потрібно сказати, що після насильства в бік дитини, вона буде дуже обережною до осіб, які захочуть з нею спілкуватися, тому потрібно бути з дитиною відкритим і тоді вона відчує, що вам можна довіритися.

1. Українська психологічна термінологія: словник-довідник. За ред. М.-Л. А. Чепи. Київ: ДП «Інформаційно-аналітичне агентство», 2010.

2. Іщенко І. В. Система суб'єктів ювенальної превенції в Україні: адміністративно-правовий аспект. Правове забезпечення адміністративної реформи. Вісник Одеського державного університету внутрішніх справ, № 3, 2017. с. 81-84. URL : <http://www.sulj.oduvs.od.ua/archive/2017/3/22.pdf>.

3. Особливості спілкування з дітьми, які постраждали від насильства. Типовий алгоритм ведення діалогу з дитиною, яка постраждала від насильства// URL : http://vpu-4.at.ua/PDF/psiholog/osoblivosti_spilkuvannja_z_ditmi-jaki_po_strazhdali.pdf.